

[Wilhelm]

det vil sige, at det i hvert fald principielt bliver muligt at lade yngre læger arbejde så at sige hele tiden uden for den tid, der egentlig foregår dagarbejde på sygehuset på. Hvis ikke det er en uddannelsesmæssig forringelse, så ved jeg ikke, hvad hele det hidtidige uddannelsesmæssige system har baseret sig på.

Jeg vil gerne have ministerens svar på dette, så kan vi i anden runde tage problemerne omkring ansættelsesbegrebet: er man tilknyttet sygehuset, eller er man tilknyttet den bestemte uddannelsesmæssige afdeling?

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg ved, hvilken beskæftigelse hr. Wilhelm tidligere har haft, og ved derfor, at på dette område har hr. Wilhelm et udpræget specialkendskab. Det er nu ikke det, der er årsagen til, at jeg ikke har til hensigt at gå ind i en detaljeret diskussion om tingene her, men jeg vil gerne nøjes med at sige, at efter min overbevisning – jeg har også et vist kendskab både lokalt og generelt til sygehusvæsenet, til sygehusvæsenets funktioner og til, hvordan uddannelsen tilrettelægges bl.a. for yngre læger – betyder mæglingsforslaget mulighed for en smidigere tilrettelæggelse af arbejdstiden end den, der hidtil har været, og jeg kan ikke anerkende den betragtning, at dagarbejdstiden skal kunne udvides fuldstændig vilkårligt. Det vil være sådan, at man på en hvilken som helst afdeling naturligvis skal tage et rimeligt hensyn til de forpligtelser, afdelingen har, herunder over for den yngre læges uddannelse, og der vil selvfølgelig også være en mulighed for påtale, hvis det er sådan, at der udvikler sig en arbejdstid, som er uacceptabel ud fra et uddannelsesmæssigt synspunkt. Men at gå i detaljer bortset fra det, jeg har sagt her, har jeg ikke til hensigt at gøre, hr. Wilhelm.

Jeg har læst mæglingsforslaget grundigt igennem, drøftet det til forskellig side, og det er på den baggrund jeg siger, at jeg ikke kan se, at der kan være noget til hinder for en fortsat tilfredsstillende klinisk uddannelse af de yngre læger.

Wilhelm (VS):

Jeg går ud fra, ministeren ikke mente, at det direkte var diskvalificerende, at man kender noget til dette problem, og det er klart,

det indrømmer jeg, at min interesse for dette bl.a. har at gøre med, at jeg ved, hvor afsindigt vanskeligt det har været at opbygge dette videreuddannelsessystem, og hvor afsindig snævre nogle af flaskehalsene i dette system er. Derfor er det ret forrygende, at man med et sådant mæglingsforslag kommer og slår benene væk under et sådant system enten ved at forringe denne uddannelse meget væsentligt eller ved at stille forlængede ansættelseskrav til de forskellige speciallægeuddannelser og derved nødvendiggøre en voldsom reduktion af uddannelseskapaciteten, som i forvejen er for lille.

Om dagtjenestebegrebet må jeg henvise til forslaget § 5, stk. 2. Den eneste garanti, der ligger heri for, at der finder arbejde sted i dagtjenesten, er, at mindst 20 af de 40 timer ugentligt skal ligge i denne dagtjeneste. Men da denne dagtjeneste nu er blevet defineret sådan, at den strækker sig over 84 af ugens timer, hvor den før kun strakte sig over knap 43 af ugens timer, siger det sig selv, at det principielt er muligt, at hele lægens arbejdstid eller i hvert fald langt den dominerende part af den kommer til at ligge uden for den tid, hvor der egentlig er en superviseret undervisning, og hvis ikke det medfører forringelser, så ved jeg ikke, hvorfor vi har haft det besvær med hele det hidtidige system.

En anden ting, vi først når at tage op nu i denne runde, er ansættelsesplaceringen. Det har hidtil været sådan i henhold til § 1, stk. 1 og 2, at en ansættelse var klart knyttet til den enkelte afdeling, og denne afdeling er bedømt som en uddannelsesafdeling og klassificeret efter sin uddannelsesværdi. Det er selvfølgelig på det grundlag, at sundhedsstyrelsen og specialistnævnet har kunnet fastsætte uddannelseskravene. Nu kommer så en bestemmelse om, at det ikke er afdelingen, man er knyttet til, det er sygehuset som sådant; man kan flyttes rundt fra det ene til det andet. Jeg hørte med forbløffelse Amtsrådsforeningens formand, Per Kaalund, forleden dag udtale til Danmarks Radio, at på dette punkt er formuleringerne fuldstændig uændrede fra den gamle overenskomst. Det er, for at sige det mildt, lodret urigtigt, og jeg vil i hvert fald godt have ministeren til her at bekræfte, at det ikke forholder sig sådan. Disse formuleringer er radikalt ændret i forhold til den gældende overenskomst. Hvad vil de uddannelsesmæssige konsekvenser blive af det?